

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΝΟ. 09 · ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ≈ 7
ΛΕΠΤΑ

Το Δυνατότερο Ζώο του Δάσους

*Έτσι το αφηγήθηκε η Σοφή Κουκουβάγια στα παιδιά του
Νηπιαγωγείου, ένα βράδυ στο Πήλιο.*

Μια παραβολή με λιοντάρι, αλεπού, ελέφαντα, μέλισσα και
μυρμήγκι — για το πού βρίσκεται, στ' αλήθεια, η δύναμη.

Το Δάσος που Ψιθύριζε Δύναμη

Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα δάσος βαθύ, όπου τα δέντρα κρατούσαν μυστικά και ο άνεμος τραγουδούσε όμορφες ιστορίες, τα ζώα ζούσαν ειρηνικά και λεύτερα, μακριά από τον φόβο του κυνηγού.

Μια νύχτα, η Σοφή Κουκουβάγια καθόταν, όπως το συνήθιζε, στο πιο ψηλό δέντρο, παρατηρώντας τη ζωή του δάσους. Κάτω από αυτήν, ο Λέων βρυχήθηκε δυνατά, κάνοντας τα μικρότερα ζώα να τρομάζουν. Η Αλεπού καυχιόταν πως μπορεί να παγιδεύσει οποιοδήποτε πλάσμα με την πονηριά της. Ο Ελέφαντας γκρέμισε ένα πεσμένο δέντρο με την προβοσκίδα του, κάνοντας επίδειξη δύναμης. Η Μέλισσα και το Μυρμήγκι δούλευαν ακούραστα, αγνοώντας τα κούφια λόγια, την υπερηφάνεια και την αλαζονεία...

— Είστε σίγουροι ότι αυτή είναι η αληθινή δύναμη; ρώτησε η Κουκουβάγια. Για μια στιγμή ο διάλογος σταμάτησε. Τα ζώα δεν είχαν ποτέ σκεφτεί ποια στα αλήθεια ήταν η πηγή της δύναμης στο βασίλειο των ζώων.

Η Διαφωνία

Το λιοντάρι έσπασε την αμήχανη σιωπή. Σήκωσε το κεφάλι περήφανα, αλαζονικά και δήλωσε: — Εγώ είμαι ο πιο δυνατός! Η φωνή μου τρέμει τη γη και όλοι με φοβούνται.

Η Αλεπού χαμογέλασε πονηρά: — Η δύναμη δεν είναι μόνο φωνή, Λέοντα. Εγώ είμαι δυνατή γιατί σκέφτομαι γρήγορα και βρίσκω λύσεις.

Ο Ελέφαντας κούνησε τη μεγάλη του προβοσκίδα: — Η δύναμη είναι το βάρος που κουβαλώ, η μνήμη που δεν ξεχνά και η καρδιά που δεν λυγίζει.

Ο Σκαντζόχοιρος, κρυμμένος πίσω από ένα φύλλο, ψιθύρισε: — Μα... η δύναμη μπορεί να είναι και το να προστατεύεις τον εαυτό σου, χωρίς να βλάπτεις τους άλλους...

Η Μέλισσα πέταξε πάνω από ένα λουλούδι και είπε: — Εγώ είμαι δυνατή γιατί δουλεύω με τις αδερφές μου, και μαζί φτιάχνουμε μέλι που γλυκαίνει τον κόσμο, αλλά και γονιμοποιούμε ολόκληρο το φυτικό βασίλειο διατηρώντας τον κόσμο ζωντανό. Εμείς δίνουμε πολλά περισσότερα από όσα παίρνουμε.

Το Μυρμήγκι, κουβαλώντας ένα ψίχουλο δέκα φορές μεγαλύτερο από το σώμα του, πρόσθεσε: — Η δύναμή μου είναι η υπομονή. Βήμα-βήμα, χτίζω το σπίτι μου χωρίς να βιάζομαι. Δεν κάνω κηρύγματα με κούφια λόγια, δίνω παράδειγμα ζωής, ολιγάρκειας, εργατικότητας, ταπεινότητας, συνεργασίας, αλληλεγγύης... Εσείς τι παράδειγμα δίνετε;

Η γενική συνέλευση του ζωικού βασιλείου βυθίστηκε σε σιωπή. Τα επιχειρήματα από το ταπεινό μυρμήγκι και τη μέλισσα ήταν σοβαρά, πειστικά, ακαταμάχητα.

Το Σχέδιο του Παλιού Πλάτανου

Τότε, ο γέρο-Πλάτανος, το πιο σοφό δέντρο, ζήτησε και πήρε τον λόγο: — Αν θέλετε να μάθετε ποιος είναι ο πιο δυνατός, πρέπει να ταξιδέψετε ως την Κορυφή του Ψηλού Βράχου. Εκεί, το φως θα σας δείξει την αλήθεια. Μα προσοχή: ο δρόμος είναι γεμάτος δοκιμασίες. Μόνο αν δουλέψετε μαζί θα φτάσετε.

Η Μέλισσα έδωσε τη λύση στις δοκιμασίες

Το Ταξίδι και οι Δοκιμασίες

Το Φουσκωμένο Ποτάμι. Ο Λέων βρυχήθηκε για να τρομάξει το ποτάμι, μα το νερό δεν φοβόταν. Η Αλεπού βρήκε ένα στενό μονοπάτι από πέτρες, μα ο Ελέφαντας γλίστρησε. Η Μέλισσα πέταξε κοντά του: «Πάτα εκεί που είναι τα ανθισμένα λουλούδια, εκεί είναι το ρηχότερο μέρος». Ο Ελέφαντας ακολούθησε τις οδηγίες της και μάλιστα με την ουρά και την προβοσκίδα του έγινε γέφυρα για όσους δεν μπορούσαν να περάσουν μόνοι τους.

Το Λιβάδι της Ομίχλης. Τα ψηλά χόρτα κάλυπταν το μονοπάτι. Η Μέλισσα έδειξε ξανά τη σωστή κατεύθυνση με το βουητό της, μα στην πορεία χάθηκε στην πυκνή ομίχλη! «Ακολουθήστε με», είπε το Μυρμήγκι. «Ξέρω να βρίσκω μικρά μονοπάτια που δεν φαίνονται». Βήμα-βήμα, βρήκαν τη χαμένη μέλισσα και βγήκαν ασφαλείς.

Το Σκοτεινό Σπήλαιο-Λαβύρινθος. Το πέραςμα έγινε κατορθωτό χάρη στη σοφή κουκουβάγια. Η μοναδική ικανότητά της να βλέπει στο σκοτάδι έδωσε τη λύση και σε αυτό το πρόβλημα.

Η Απάντηση στο Ερώτημα

Όταν η συνέλευση βγήκε από το σκοτεινό σπήλαιο, είχε ήδη νυχτώσει. Τότε ένα τεράστιο σμήνος από πυγολαμπίδες εμφανίστηκε, δημιουργώντας μια φωτεινή αλυσίδα από την

έξοδο του σπηλαίου στη βάση του βράχου. Ανέβηκαν όλοι στον μεγάλο βράχο με την απόφαση να περιμένουν την αυγή.

Ενώ άρχισε να τους πιάνει ο ύπνος, συνέβη κάτι που έμοιαζε με θαύμα. Το σμήνος των πυγολαμπίδων σχημάτισε ένα όμορφο φωτεινό ισόπλευρο τρίγωνο πάνω από τον βράχο. Στη βάση του τριγώνου ήταν οι λέξεις: Αγάπη και Έρωτας Ελευθερίας. Στις δύο πλευρές αντικριστά: Πίστη / Ελπίδα και Ενάρετη Τόλμη / Δίκαιη Δύναμη.

Όταν έφτασαν στην κορυφή, οι πυγολαμπίδες ψιθύρισαν απαλά: — Κάθε φως μας είναι μικρό, μα μαζί φωτίζουμε το σκοτάδι. Η αληθινή δύναμη είναι να λάμπετε μαζί.

Η Επιστροφή

Στον δρόμο της επιστροφής, βρήκαν ένα μικρό πουλάκι παγιδευμένο σε θάμνους. Ο Λέων κράτησε τα αγκάθια μακριά. Η Αλεπού βρήκε το ασφαλέστερο πέρασμα. Ο Σκαντζόχοιρος μπήκε μπροστά για να καθαρίσει τον δρόμο. Το Μυρμήγκι έδειξε τη μικρότερη χαραμάδα για να περάσουν. Η Σοφή Κουκουβάγια χαμογέλασε: — Τώρα ξέρετε τι σημαίνει αληθινή δύναμη. Και το δάσος δεν ήταν ποτέ ξανά το ίδιο.

ΤΟ ΔΙΔΑΓΜΑ

*Η αληθινή δύναμη δεν είναι του ενός, αλλά του μαζί.
Κάθε πλάσμα — και το πιο μικρό — έχει το δικό του
φως. Όταν λάμπουν όλοι μαζί, φωτίζουν και το πιο
πυκνό σκοτάδι.*

*Τα παραμύθια και οι μύθοι υπάρχουν για να ταξιδεύουν.
Μπορείτε να μοιραστείτε αυτή την ιστορία, διατηρώντας
πάντα την πηγή της: paramythoupoli.gr*